

Sygn. akt V CSK 119/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta C.

przy uczestnictwie R. Z., J. Z., Z. J., K. Z.-L. i H. K.

o wznowienie postępowania

zakończanego prawomocnym postanowieniem

Sądu Rejonowego w C.

z dnia 13 listopada 2009 r., sygn. akt II Ns [...],

w sprawie z wniosku R. Z.

z udziałem J. Z. i Z. J.

o stwierdzenie nabycia własności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania: R. Z., J. Z., Z. J. i K. Z.-L.

od postanowienia Sądu Okręgowego w C.

z dnia 16 października 2012 r., sygn. akt VI Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od każdego z uczestników postępowania R. Z., J. Z.,
Z. J. i K. Z.-L. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa kwoty po 120 zł (sto dwadzieścia złotych)
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej uczestników postępowania nie została w sposób wyodrębniony uzasadniona przesłanka przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., a skarżący nie przedstawili żadnych argumentów prawnych mających przekonać, że pytanie o wykładnię normy art. 407 § 1 k.p.c., sformułowane na s. 2 skargi kasacyjnej, może być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu tego przepisu.

Z kolei powołanie się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) poprzestające na odwołaniu się do wcześniej wymienionych zarzutów w ramach podstaw kasacyjnych i niezawierające jakichkolwiek argumentów na rzecz twierdzenia o „oczywistej” (a więc ewidentnej, nie budzącej żadnych wątpliwości, widocznej bez potrzeby bliższej analizy) zasadności skargi, w ogóle nie odpowiada wymaganiu, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c., a więc nie może stanowić podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z omówionych względów Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. oraz na podstawie § 10 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 490).

aw

es